

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXI. ročník

číslo 3/březen 2015

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.30	bohoslužby „Pražské společenství Kristovo“
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.05	společné čtení (<i>Jacques Philippe – Vnitřní svoboda</i>)
	18.30	mládež
Středa	15.00	biblická pro maminky s dětmi
	15.30	mladší dorost
	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	19.00	PoMlaSG (<i>každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci</i>) Křesťanština (<i>každý 1., 3. a 5. čtvrtek v měsíci</i>)
Pátek	17.00	starší dorost

Úřední hodiny faráře Jaroslava F. Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

VELIKONOČNÍ NADĚJE DO POSTNÍCH DNŮ

Březnová úvaha Pavla Hanycha

*Vesel se srdce těch, kteří hledají Hospodina. (Ž 105,3 kral. překlad)
Proč hledáte živého mezi mrtvými? (L 24,5)*

Možná by se ten novozákonní text lépe v Bráně vyjímal až za několik týdnů, po velikonoční slavné připomínce Kristova vzkříšení. Není trochu divné připomínat prázdný hrob ještě před Velkým pátkem? Pravdivost Velikonoc je přece v jejich úplnosti. Jistě v radosti, ale této radosti předchází také postní a pašijové ztišení a vážnost, dokonce smutek až za hrob. Doslova.

Na druhou stranu – proč ne? Proč bychom už v postu nemohli číst zprávu o vzkříšení? Proč bychom ji neměli číst každý den? Třeba proto, že Boží láska platí pořád. Ne jenom o Vánocích u jeslí či na neděli Vzkříšení u odvaleného kamene. Ne jenom někdy, když se Pánu Bohu chce. Ne jenom někdy, když si to zasloužíme. Boží láska platí pořád.

Proč hledáte živého mezi mrtvými? Nemusíme teď analyzovat tu samotnou zázračnou událost. Ale důležitá je ta otázka, kterou kladou muži v bílém rouchu překvapeným a nechápajícím „pozůstalým“ ženám. Ona to může být i otázka pro nás. Proč hledáte živého mezi mrtvými? Copak jste zapomněli na to, co slíbil? Copak jste zapomněli, že jeho láska je věčná, nikdy nepřestává? Proč máte spoustu věcí za pohřbené a předem prohrané? Proč nenecháte toho živého Pána života ještě víc vstoupit do mnohých mrtvých nebo skomírajících oblastí života, do vztahů, do světa, do mnohých těžkých situací? Copak jste zapomněli na to, co slíbil?

A starý zákon to ještě podpoří: *Vesel se srdce těch, kteří hledají Hospodina. Ať se zaradují ti, kteří hledají Hospodina. Nejen ti, co ho našli. Nejen ti, kteří ho už poznali, přesvědčili se, zažili. Ale také ti, kteří ho teprve hledají – jako ty ženy v příběhu – možná zmateně, možná překvapivě, možná zaraženě, možná unaveně a bez výhledu. Tihle všichni, my všichni se máme radovat.*

A proč? Protože jeho láska platí pořád. To také říkají oba texty, přičemž žalmista se spíš ohlíží zpět a vyjmenovává četné situace a momenty izraelské prehistorie, kdy Hospodin svůj lid vedl a neopustil, ať už v Egyptě, na poušti nebo v zaslíbené zemi. Že to bylo všechno jiné, jen ne pohodlný a snadný ži-

vot, netřeba starozákonnímu čtenáři popisovat. Ale Hospodin v tom všem byl s nimi, vyznává autor žalmu. No a novozákonní text, vpravdě velikonoční, jako by říkal ústy Hospodinovými: Vy jste si vážně mysleli, že vás nechám být? Že bolest rozpačité deziluze pod křížem bylo mé poslední slovo? Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen, jak vám slíbil.

Proto stojí za to občas číst zprávy o vzkříšení i uprostřed postní doby a v předvečer smutných událostí velkopátečních. Proto i uprostřed smutku a těžkých chvil stojí za to zachovat si v hloubi srdce radost. Vždyť i ten Velký pátek končí nedělním ránem. Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. ■

KANDIDÁTI DO STARŠOVSTVA

o sobě

Všem kandidátům do staršovstva byly položeny otázky identifikační (jméno, zaměstnání, stav, počet a stáří dětí) a dále dvě otázky týkající se jejich postoje ke sboru, a to:

1) Co pro mě znamená společenství sboru?

2) Co mi z hlediska budoucnosti branického sboru leží nejvíce na srdci?

Na věk jsme se ptát nechtěli, ta otázka po počtu a stáří dětí poskytuje v tomto směru dostatečnou rámcovou informaci – a více třeba není. Kandidáti byli vyzváni, aby odpovídali pokud možno stručně. Kandidáti jsou uvedeni abecedně.

TOMÁŠ BEDRNÍK, učitel na Základní umělecké škole v Praze 2 – hra na fagot a zobcovou flétnu, ženatý, děti Matouš (10) a Hana (9). ☞ **(1) Branický sbor je pro mě společenství modlitby, kde se naplňují mnohá biblická zaslíbení a kde je Hospodin uprostřed. Jsem tu i s celou rodinou doma.** ☞ **(2) Nejvíce mi leží na srdci, abychom se měli rádi a dokázali rozpoznávat obdarování svá a obdarování druhých lidí a společně pracovali a učili se spolupracovat na Boží vinici.**

MILADA BOROVSÁ, v důchodu (dříve redaktorka odborných časopisů Zahradnictví a Floristika), vdova (po 46 letech manželství), děti Jan (nar. 1967), Jiří (1971) a Jitka (1976), 6 vnoučat. ☞ **(1) Branický sbor je pro mě místem,**

kde nacházím duchovní rozměr křesťanství – kde se cítím Bohu blízko; je pro mě místem, kde nacházím křesťanské společenství všech věkových kategorií; místem, kde nacházím radu, pomoc, odpověď, ale i „pozorné ucho“ pro svoje radosti a starosti. ☞ (2) Na srdci mi leží, aby výstavba přístavby byla započata a dokončena v co nejkratší době za odpovídající cenu při vysoké kvalitě, aby nezůstaly opomenuty potřeby a připomínky skupiny starších členů sboru, aby náš sbor se stal naší „druhou rodinou“, kde má každý otevřené dveře i srdce, a aby vnitřní i vnější úprava kostela byla důstojná, tak jak odpovídá Božímu chrámu.

DUŠAN BRUNCKO, manažer, ženatý, 3 děti (Ján 23, Andrej 22, Michal 20). ☞ (1) *Společenství sboru vnímám jako duchovní stavbu, kde stavitelem je sám Bůh. My jsme jednotlivé cihličky, které Bůh formuje a navzájem spojuje svojí láskou, odpuštěním a přijetím. ☞ (2) Aby náš sbor byl místem, kde hledající nacházejí cestu k Ježíši. Aby byl místem duchovního budování, růstu víry a vedení k osobnímu vztahu k Ježíši. Aby byl místem, kde se učíme vzájemně si rozumět a brát břemena jedni druhých.*

TOMÁŠ BUCKI, architekt archivačních a „output management“ systémů (Pro Document Services), ženatý, dcera Eva (6) a syn Honzík (11,5). ☞ (1) *Druhý domov, místo duchovní podpory a opory. ☞ (2) Aby v dnešní neklidné době zůstal místem ztišení a setkávání s živým Pánem Ježíšem a byl otevřeným společenstvím pro všechny.*

MARTA DRÁPALOVÁ, učitelka praxe na Evangelické akademii, vdaná, děti Marek (36), Marie (33), Lukáš (26) a Jakub (24). ☞ (1) *Branický sbor je pro mě pevným zázemím. Místem, kde jsem vystavena Božímu slovu a jeho proměňující mocí, místem, kde se v rozhovoru s bratry a sestrami sdílím o každodenním životě i o hledání a rozpoznávání, jak nás chce Pán Bůh vést. ☞ (2) Záleží mi na tom, aby se ve sboru udržela důvěra, soudržnost a otevřenost, které umožňují jednotu v podstatných věcech a současně dávají prostor pro různost důrazů. Leží mi na srdci, aby sbor byl zázemím pro každého, kdo hledá, a aby chom rostli v tom, jak si být bližními.*

JAN AMOS Dus, pracovník Centra biblických studií, ženatý, děti Šárka (11), Alžběta (8) a František (5). Působí také v redakční radě časopisu Protestant a občas káže. ☞ (1+2) *Do Braníka jsem přešel z devíctého sboru ČCE před 18 lety; tehdy jsem se díky své budoucí ženě Evě zapojil do práce na dětských táborech, které jsem absolvoval myslím tři, vždy ve Zhořci pod velením Aleše Hoznauera. Branický sbor pro mě znamená příležitost čerpat posilu z Božího slova a ze společenství. Dále sbor vidím jako jednu z mnoha buněk v organismu Božího lidu, která potřebuje kontakt zejména s nejbližšími sousedy ve více*

(s dalšími evangelickými a katolickými sbory a s teologickým společenstvím na akademické půdě). Na těchto úkolech bych mohl spolupracovat.

JIŘÍ HOLÝ, profesor české literatury na Filozofické fakultě UK v Praze, ženatý, dcery Anna (32), Magdalena (28), Kateřina (26), 2 vnuci. ☞ **(1)** *Branické společenství pro mě znamená sdílení lásky a víry. Našli jsme tu mnoho přátel.* ☞ **(2)** *Náš sbor spojuje skupiny lidí i jednotlivce odlišné přístupem ke křesťanství, generačně i mentálně. Dosud se je podařilo spojovat, ne autoritou a dogmatem, ale živou vírou v Boha, v Ježíše a působením Svatého Ducha. Doufám, že se to bude dařit i nadále.*

MADLA CHADIMOVÁ, na rodičovské dovolené. Vdaná. Děti: Zdislava (8), Johana (7) a Dominik (3). ☞ **(1+2)** *V branickém sboru jsem byla pokřtěna v roce 1992 a dlouho mi byl téměř výhradním domovem. Mám hluboké vnitřní předporozumění pro lidi hluboce zklamané nejen ze svých bližních, z církve, ale i ze sebe samých.*

IVA JUNGWIRTHOVÁ, psycholožka, poradce rané péče, vdaná, 4 děti (26, 23, 20, 17). ☞ **(1)** *Sbor je pro mě skupina lidí, s nimiž sdílím svým způsobem velmi intimní zážitky setkávání s tím, kdo/co nás přesahuje.* ☞ **(2)** *Obecně: udržet atmosféru otevřenosti a přijímání různých typů lidí, zbožnosti, jejího vyjadřování..., osobně: otevřít se novým lidem, více sbor poznat, čím je člověk starší, tím je to těžší...*

LUBOR KOLÁŘ ml., SW inženýr, šťastně ženatý, 3 princezny (8, 5 a 1 rok). ☞ **(1)** *Co pro mě znamená společenství sboru: Hodně moc. Ačkoliv samozřejmě není bez chyby, je to pro mne takový přístav jistoty – společenství lidí, se kterými sdílím hodnoty a kde se cítím dobře.* ☞ **(2)** *Pro sbor vidím do budoucna jako důležité dvě hlavní věci – moudrého faráře a to, aby poslání a aktivita sboru nekončila nedělními bohoslužbami, ale fungovala v rozmanitosti, kterou na našem sboru mám rád. Programy pro děti, mládež, maminky, sborová dovolená, výlety a řada dalších aktivit, které sbor sjednocují, obohacují a pomáhají dělat sbor skutečně živým společenstvím.*

JAROSLAV KULHAN, violoncellista Panochova kvarteta, pedagog Pražské konzervatoře, ženatý – manželka je praktikující katolička, 3 děti (33, 31, 26). ☞ **(1)** *Sbor je velmi otevřený, není úzce vymezený, ani „tradičně zkosnatělý“.* ☞ **(2)** *Domnívám se, že díky svému charakteru může oslovit i takzvané nevěřící. Cítím určitou paralelu s katolickým Salvátorem (Halík a jiní) a s Týnem, když tam byl otec Jiří Reinsberg.*

IVO PLHÁK, ladič pian, ženatý od roku 1994 (Kristýna), děti Kristýna (16 let), Jarmila (15 let), Tomáš (14 let). ☞ **(1)** *Do branického sboru jsem přišel v roce*

1987, byl jsem tu pokřtěn, oženil jsem se tu, přivedli jsme sem i děti. Sbor považuji za svůj duchovní domov. ☞ (2) Abychom zůstávali církví omilostněných, různě nedokonalých hříšníků, církví Kristovou. Abychom jako společenství i jako jednotlivci věděli, kde stojíme a kdo je náš Pán. Abychom byli otevřeným sborem pro všechny, kteří Boha hledají. Aby nám zůstala vzájemná láska a jednota v různosti a aby na nás naše víra byla poznat.

MARIE PROCHÁZKOVÁ, asistent pedagoga na ZŠ, vdaná, 2 děti (12, 14). ☞ (1) Sbor pro mne byl vždycky druhým domovem, do kterého se dá vracet i po kratším či delším odloučení a kde si můžeme i nemusíme být blízcí, ale jsme jedna rodina. ☞ (2) Aby i nadále plnil svou funkci zvěstovatele Božího slova a otevřeného společenství Kristova lidu.

DAVID „BLAF“ SLABÝ, softwarový architekt, ženatý, jedna dvouletá dcera, ☞ (1) Prostor pro opravdovou křesťanskou víru mnoha různých druhů. Bezpočet aktivit a akcí pro všechny věkové kategorie. ☞ (2) Efektivní řešení technických a jiných vedlejších záležitostí, aby ve středu pozornosti zůstalo to důležité, jako je jednota Božího lidu, duchovní růst a smysluplná křesťanská služba uvnitř i vně sboru.

JANA STRALCZYNSKÁ, učitelka v základní umělecké škole, vdaná, děti: Barbora (30), Vojtěch (28), Prokop (25), vnuk Kryštof. ☞ (1) Branický sbor je pro mne, mou rodinu duchovní domov, našli jsme zde přátele, jsem vděčná za výklad biblických textů, za sborové aktivity pro děti. ☞ (2) 6 let mám na starosti sborovou pokladnu, ale přes tuto hmotnou starost toužím po tom, abychom pod střechou našeho kostela byli z milosti Boží živé společenství Kristova lidu otevřené hledajícím.

MARTINA THOMSONOVÁ, pěstounka. Děti: Nela (27 let), Valentýna (12 let), Anna (2 roky). ☞ (1) V branickém sboru jsem poměrně krátce, děkuji Pánu Bohu, že mne sem zavedl. Branický sbor se stal mým druhým domovem, místem, kde se setkávám s živou vírou. ☞ (2) Nechtě je tento Boží stánek plný vzájemné lásky a zůstává stále otevřený hledajícím.

ŠTĚPÁN TROJAN, architekt informačních systémů (ČEZ), ženatý, 5 dětí – Betty Anne (25), Linda (24), David Kryštof (23), Denisa (21), Karolína Lillien (17). ☞ (1) Především poznání a pochopení božích slov (Bible) a místo pro společenství s Bohem. Kázání jsou pro mě podporou poznání a bytí ve společenství s Bohem. Je to pro mě oáza v uspěchaném každodenním světě, místo setkání s lidmi, se kterými je možno otevřeně hovořit o víře i osobních problémech, místo, kde si vzájemně pomáháme. Místo, kde najde domov každý, kdo žádá. Nejlépe to vystihuje Matouš 7,12 „Chovejte se k lidem přesně tak, jak chcete, aby se

oni chovali k vám. Právě v tom spočívá Zákon i Proroci.“ ☞ (2) Bude mi ctí pracovat pro branický sbor a s tímto postojem budu přistupovat ke všemu. Rád bych, aby práce nezávisely na jedinci, ale fungovali jsme jako tým. Z duchovního pohledu chci především zachovat branický sbor jako klidné místo pro setkávání s Bohem a božím slovem. Místo, které je útočištěm pro lidi a pro lidi, kteří se mohou nacházet v různých životních situacích. Jak praví Ježíš v Matoušovi 7,7 „Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno.“ S těmito slovy přistupuji ke všem problémům i v osobním životě. — Pro zástupce sboru je samozřejmě nezbytné starat se i o věci světské, tj. snažit se zlepšovat hospodaření a zajistit úspěšnou výstavbu nové přístavby. Rád bych zajistil otevřenou kulturu jednání a informací. Z pohledu IT pomohu i s uplatňováním nových technologií v praxi. Není ale cílem sloužit technologiím, technologie mají sloužit lidem. Ne vše je vždy nezbytné „automatizovat“. Jednou náš bratr farář zmínil myšlenku, že internet a moderní technologie zkrátily vzdálenosti na naší planetě, ale prodloužily vzdálenosti mezi námi lidmi. Pokusme se hledat a zkrátit vzdálenosti lidských srdcí.

VÁCLAV VANĚČEK, podnikatel (OSVČ), ženatý, 3 dcery (15, 19, 22). ☞ (1) Žité hodnoty – víra, pokora, pracovitost, komunita, přátelství, sdílení, jistota, stabilita, kořeny i rozlet, zklidnění, zastavení, nadčasovost i trvání v čase. ☞ (2) Na jedné straně Zklidnění sboru, čímž myslím zejména důstojné, milé, klidné a upřímné vítání v kostele před bohoslužbami i loučení při odchodech, popovídání si v klidu s farářem i členy sboru, sdílení, společné vymýšlení akcí, vylepšení, nápadů, ale i pozornost pro lidi s těžkostmi. Záleží mi na tom, abychom nebyli pod vlivem toho věčného nestíhání. Na druhé straně toužím po Oživení sboru. Sem patří společné aktivity, sdílení, akce, návštěvy, nedělní obědy, výlety. Myslím, že by mělo dojít k většímu propojení generačních skupin. Ve staršovstvu by měly být jasně určené role. Měla by se výrazně zvýšit informovanost (zveřejnit telefony a emaily na všechny členy staršovstva, ohlášky zveřejňovat i v písemné formě, lépe organizované nástěnky a webové zprávy, vytvořit speciální nástěnku informující o životě sboru, kde by byly fotografie ze sborových akcí, dovolených i fotografie o historii sboru). Zlepšit by se měla i péče o objekt, jeho vybavení a okolí. Bude třeba zřídit funkci provozního vedoucího. Navrhuji, aby každý týden byla během Kavárny společná porada, aby 1x měsíčně byl společný oběd s vycházkou a 1x měsíčně v kostele přednáška nebo promítání, atd.

JITKA ZVÁNOVCOVÁ, v důchodu (dříve zaměstnána v Lékařské knihovně), vdova, děti Jan (33) a Marie (30), 3 vnuci. ☞ (1) Náš sbor pro mne a naši rodinu znamenal celá léta velmi mnoho. Sdíleli jsme zde společně s přáteli

mnohé šťastné, ale i těžké životní události, a spojuje nás společná víra, která nám dává naději. ☞ (2) Přes všechny rozdíly mezi lidmi ve sboru, přes naše nedokonalosti a omezené lidské možnosti je tento sbor z milosti Boží stále živým společenstvím a stojí za to usilovat, aby tomu tak bylo i dále, a dá-li Bůh, aby to bylo ještě lepší.

Kandidátů se ptal a jejich odpovědi redigoval a s nimi konzultoval Aleš Drápal, kurátor. ■

ZPRÁVY PRO SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

NEDĚLNÍ ŠKOLA

Nedělní škola v branickém sboru ČCE v Praze Braníku v roce 2014/2015

Jak sdílet zodpovědnost za naše děti

Nedělní škola je vlastně stálou **součástí** našich bohoslužeb. Nejen to, že probíhá **souběžně** s bohoslužbami, spojuje nás také biblická zvěst, která zaznívá vždy v rámci četby 1. biblického textu a jenž je i základem výuky. Snahou nás učitelů je připravit pro děti program tak, aby si z něj vždy odnesly kus dobré zvěsti evangelia a prožily společenství s druhými.

V poslední době řešíme *radostné starosti*: Děti chodí do nedělní školy v poměrně velkém počtu, a jsou to děti živé. Proto bývá někdy náročné je přimět k naslouchání či **spolupráci** v nedělní škole tak, že by si uvědomovaly i potřebu respektu a úcty k druhým, tak, aby si všechny děti z tématu opravdu něco odnesly. Přemýšlíme proto o tom, jak pomoci dětem k větší vnímavosti a spolupráci. Jednou z možností, jak posílit **spolusdílení** té které biblické nedělní bohoslužebné zvěsti, je i např. to, že dětem často připravujeme materiály, které se váží k tématu a které si odnášejí s sebou domů. Ty pak mohou být **základem pro společný rozhovor nad biblickým tématem dětí s rodiči doma**. Také chceme **rodičům** sdělit, že naše nedělní setkání v nedělní škole – a to i v oddělení pro starší děti v apsidě – jsou **otevřená i pro ně**, mohou se jich kdykoli zúčastnit.

V současné době máme dvě oddělení: mladší děti předškolního věku, jejich setkání probíhají v malém sálku naproti kanceláři, se staršími dětmi –

školního věku (do cca 12 let) – se scházíme v apsidě. Také jsme poslední dobou řešili částečnou obměnu ve složení týmu učitelů: náš tým posílily Gabriela Lečbychová a Zuzana Drápalová; jsme za jejich přínos vděční.

Vážím si práce všech učitelů – všichni jsou výrazně vytiženi v rámci svých zaměstnání či rodin – a jejich službu vnímám jako součást jejich obětavosti. Vítáme také nepochybně **přímluvné modlitby** za celou tuto službu v rámci sboru, za rodiny, za učitele, děti.

Miriam Žilková

MLÁDEŽ

Výroční zpráva za mládež farního sboru ČCE Praha-Braník za rok 2014

Mládež se pravidelně schází každé úterý v 18:30 na přibližně tři hodiny. Průběh je takřka vždy stejný. V některých případech začínáme hrou, poté pokračujeme zpěvem písní, modlitbou, programem a diskuzí, několika dalšími písněmi, modlitbou a oficiálním rozpuštěním, po kterém se však tak ještě hodinu zůstává v kostele. Programy jsou na různá témata, od probírání biblické knihy na pokračování po kapitolách, přes tematické série programů, křesla pro hosta (i mládežníka) až po specifická témata i provedení – například bibliodrama.

Kromě pravidelných setkání se během roku odehraje i několik akcí mimo – přespaní v kostele ze soboty na neděli, které je spojené primárně s hraním her, či silvestrovský výjezd mimo Prahu.

V průběhu let se mění lidé, kteří na mládež chodí, i jejich počet. V minulém roce na mládež chodilo spíše méně lidí (od září přibližně 10). Zhruba dvě třetiny z nich jsou z našeho sboru (což neznamená, že ve sboru vyrostli; někteří z nich přišli na mládež v některém z předchozích roků a sbor přijali za svůj) a třetina jsou návštěvníci mimo Braník.

Členská základna mládeže postupně stárne a už delší chvíli debatujeme, co s tím udělat. V tomto a příštím roce bude nutné již tuto situaci finálně vyřešit, protože se z velké části mládežníků stanou spíše post-mládežníci a další generace jsou již ve věku, kdy by si podobu mládeže měly určovat samy.

Vedení mládeže probíhá v týmu složeném z Honzy Brojáče, Janka Bruncka, Verči Maurerové a Klárky Pecharové, společně s farářem a vikářem. Vedení týmu zajišťuje Jakub Drápal. I toto se však bude muset změnit, protože Jakub se začátkem prázdnin této funkce vzdá a zatím není jisté (byť se o tom debatuje již přes dva roky), kdo si mládež vezme dál na starost, popřípadě jak bude dál pokračovat.

Mládež je tak v určitém přelomu – věkovém i personálním – a bude potřebovat více péče a zamyšlení, jak dál než v minulých letech. *Jakub Drápal*

STARŠÍ DOROST 2014

Schůzky staršího dorostu probíhaly v roce 2014 každý pátek od 17 do 19 hodin a jejich průběh byl vždy přibližně podobný:

Na začátek delší hra (často pohybová a venkovní), následuje duchovní část, zpěv písní s kytarou a biblický program, poté opět hra (spíše klidnější) a zakončení společnou modlitbou.

Kromě pravidelných schůzek se uskutečnily také dvě výpravy o velikonocích a podzimních prázdninách.

Branický dorost vyslal soutěžící do krajského kola soutěže Biblická stezka a dvě hlídky postoupily i do celostátního kola.

Většina dorostenců se také zúčastnila některého z branických táborů a akcí YMCA.

Vedoucí dorostu jsou David Slabý, Tadeáš Friedrich a od září i náš vikář Pavel Hanych, na kytaru hrává bratr farář.

V tomto roce se scházelo kolem osmi dětí přibližně ve věku 10–15 let.

Starší z nich jsme se nově také pokoušeli zapojovat více do přípravy her i duchovních programů. Toto opatření hodnotíme pozitivně a věříme, že to je i velký vklad do budoucna. *Za vedení dorostu Tadeáš Friedrich*

MALÝ DĚTSKÝ TÁBOR

Dětský tábor pro menší děti se konal v roce 2014 v Plichtici na Pošumaví. V letošním roce se místo konání přesune na Vysočinu, k obci Olešinky. Tábora se zúčastnilo 39 dětí. Táborový program se inspiroval příběhem knížky Princezna a skřetí národ od George MacDonalda s překladem vylepšeným Bětkou Slabou. Počasí nám přálo a i díky tomu jsme zažili velmi pohodový pobyt plný her, dílen, výtvarů, biblických programů a výletů. Velkým zpestřením byl nedaleký Hnačovský rybník, na kterém jsme se pod vedením Tomáše Bedrníka proháněli na kánoích. Oblíbené byly rovněž vycházky na balíky slámy – přírodní prolézačky. *Lukáš Drápal*

KŘEŠŤANSKÁ SLUŽBA

Zpráva o činnosti křesťanské služby v roce 2014

Na prvním místě chci srdečně poděkovat všem, kdo práci křesťanské služby věnují svůj čas, energii i modlitbu.

Naši činnost lze v bodech shrnout takto:

- přicházíme s gratulací k jubilejním oslavencům ze sboru (byť občas se některých osob z kartotéky nedopátráme),

- doprovázíme na úřady,
- pomáháme s péčí o děti formou hlídání či doučování,
- zajišťujeme dopravu na bohoslužby pro členy sboru, kteří mají potíže s pohyblivostí.

Jsem si vědoma toho, že přirozenou cestou probíhá mnoho návštěv i prací, které třeba nejsou přímo „pod hlavičkou“ křesťanské služby, ale přitom přinášejí velkou radost straně přijímající i pomáhající – děkujeme!

Budu velmi vděčná za další impulzy a duchovní i fyzickou pomoc.

Za KS – Lenka Pecharová

RANNÍ ČTENÍ

Ranní čtení v branickém sboru, rok 2014

Od září 2011 se jednou týdně (kromě prázdnin apod.) po ránu schází kroužek ranního čtení. Zatím jsme četli toto:

- září 2011 – červen 2012: Evangelický katechismus (Kalich, 1986)
- září 2012 – květen 2013: C. S. Lewis, Rady zkušeného ďábla
- červen – prosinec: Jacquese Philippa, Ve škole Ducha svatého
- prosinec 2013 – červen 2014: Rick Joyner, Poslední bitva
- září – říjen 2014: Anthony de Mello, Cesta k lásce (přečtena pouze část)
- od listopadu 2014 dále: Jacquese Philipp, Vnitřní svoboda

Scházíme se v apsidě, začátek je v 8:05, konec by měl být v 8:35, ale většinou se to protáhne do 9:00. Potvrzení konání bývá v nedělních ohláškách a mailem. Nejprve si připomeneme, co jsme četli minule, pak přečteme další úsek (kapitolu, logický celek), pak si o něm povídáme. Poté si řekneme něco o sobě a pak zakončíme společnými modlitbami. Schází se nás cca 5 až 10 ve věkovém rozpětí mladší až starší generace. V průběhu let se složení značně obměňovalo. Již delší dobu se však zúčastňuje i bratr farář Jaroslav Pechar. Když knihu dočteme, společně se dohodneme (návrhy + hlasování), co se bude číst dál.

Co se týče knih čtených v roce 2014:

Poslední bitva od **Ricka Joynera** je autorova prorocká vize duchovního boje, v němž hrdina získává zkušenosti a jsou mu odhalovány principy, jimiž se tento boj řídí. Poznává přitom i pravdu nejen o sobě samotném, ale i o mnohých osobnostech, s nimiž se ve svém pozemském životě setkal. Jako klíčové hodnoty se ukazují oddanost, víra, poslušnost a láska vůči Bohu.

Cesta k lásce od **Anthony de Mella** se určitým způsobem blíží k učení buddhismu, a to zejména zdůrazňováním potřeby nelpění na „běžných“ skuteč-

nostech života, o nichž si často ani neuvědomujeme, jak jsme k nim připoutáni a jak nás toto „naprogramování“ ovlivňuje a jakou nám způsobuje bolest a utrpení, pokud nám předměty naší (často nevědomé) závislosti unikají (často zcela zákonitě a neodvratně). Řešení (osvobození a umožnění tak pravé cesty k lásce) autor spatřuje v uvědomění si této připoutanosti a uvědomění si, že ji ve skutečnosti k životu nutně nepotřebujeme (říct ve svém nitru předmětu závislosti „nejsi pro mě nezbytný, mohu žít i bez tebe!“). Nutno dodat, že autorovo pojetí bývá v křesťanských kruzích posuzováno jako kontroverzní.

Vnitřní svoboda od **Jacquese Philippa** se rovněž zabývá otázkou nalezení skutečné svobody, jejímž minimálním (ale tím nejpodstatnějším a postačujícím) rozsahem je svoboda věřit, doufat a milovat (a to i v podmínkách naprosté vnější nesvobody, např. ve vězení apod.). Klíčovou hodnotou se ukazuje přijetí (smíření) sebe samého se svými možnostmi, druhých lidí (se zásadní rolí odpuštění), ale i přijetí utrpení. Autor se to ovšem jasně snaží odlišit od rezignace a pasivity. Tady jsme zatím skončili (jsme před půlkou knihy) a jsme zvědaví, co bude dál :-)

Pokud byste měl někdo zájem se přidat, přijďte, místa je stále dost!

Michal Mazný

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB

6. března 2015

První březnový pátek jsme se připojili k mnoha skupinám lidí, kteří se v tento den ve 170 zemích světa shromáždili k bohoslužbě, konané v rámci Světového dne modliteb. Spolu se členy našeho sboru se setkání zúčastnily i sestry z Církve československé husitské z Braníka, Krče a Michle, z katolické farnosti v Braníku a farářka ČCE Nusle.

Program připravily ženy z Baham. Seznámili jsme se s některými zajímavými údaji o této zemi, např. že má přibližně 2,5× více obyvatel než Městská část Praha 4, 85 % obyvatel jsou černé pleti, mají vyšší HDP než my, 85 % obyvatel jsou

křesťané. Promítli jsme si obrázky krajiny, děti ve školních uniformách i skupin žen z různých církví, které se po dobu tří let setkávaly a společně promýšlely **téma setkání: „Dal jsem vám příklad, čiňte podobně“.**

Kázáním na biblický text J 13,1–15 nám posloužila sestra farářka Eva Mikulecká.*

Ježíšovo veřejné působení je skončeno. Dosud jsme v evangeliu slyšeli, že ještě nepřišla jeho hodina, tj. chvíle smrti a vzkříšení, která ho převede z tohoto světa k Otci. Nyní jeho hodina přišla, když přišel na svátky Pascha do Jeruzaléma, velerada se rozhodla jej zabít a přihlásili se k němu někteří Řekové.

Celý Ježíšův život je v podání evangelia Janova řízen Bohem, Ježíš je ochoten splnit Boží vůli beze zbytku a ví, že jeho smrt bude návratem k Otci z tohoto světa. Jeho život byl životem lásky. Svou lásku dokazuje „až do konce“, do posledního okamžiku svého života, ale také úplně, až na vrchol, tedy smrtí na kříži.

Ježíš mytím nohou učedníkům (u) při večeři, ne před či po večeři, tak

---

* Náboženská obec ČČSH v Michli, kde slouží sestra Eva Mikulecká, podporuje sociální práci s mladými znevýhodněnými lidmi, kteří část dětství prožili v dětských domovech či jiných zařízeních, nebo přicházejí z rozpadávajících se rodin. Projekt Domov na půl cesty MAJÁK byl vybudován v roce 2007 v těsném sousedství sboru a fary. Od té doby v něm žije v pěti bytech 10 obyvatel ve věku 18–26 let. Mladí lidé bydlí po dvou, jeden byt slouží maminkám s dětmi. MAJÁK jim poskytuje nejen ubytování, ale snaží se jim pomáhat i v hledání zaměstnání, podporovat je ve studiu, učít je vést domácnost a vycházet s penězi, které mají k dispozici. Motivuje mladé lidi, aby překonali sociální znevýhodnění, dokázali se postupně obejít bez pomoci sociálního systému a uměli žít v souladu se společenskými normami.

Stálo by za to, seznámit se blíže s prací střediska i s historií fary, která dříve sloužila jako synagoga.

zdůrazňuje, že jde o něco mimořádného, o slavnostní úkon, podobnosti. Nejde o pouhé mytí nohou, ale o to, co to mytí má znamenat. Ježíš tu v pokoře a ponížení z lásky prokazuje svým učedníkům službu služebníka, otroka. Evokuje se nám jiný text z Markova evangelia: *Kdo by se mezi vámi chtěl stát velikým, buď otrokem všech, vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit,*

nýbrž aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé. A v Lukášovi čteme: Kdo je vedoucí, budiž jako sloužící. Neboť kdo je větší: ten, kdo sedí u stolu, či ten, který posluhuje? Není jím ten, kdo sedí? Já však jsem uprostřed vás jako sloužící. U Jana tohle Ježíš koná – pokornou a oddanou službu lásky. Dává nejen příkaz, ale i příklad. Mytí nohou je symbolický akt, který předobrazuje ukřižování, totéž, co v ostatních evangeliích symbolizuje lámaný chléb a vylévané víno. Očištění nohou učedníků ukazuje jejich očištění od hříchů obětní krví Kristovou.

Z dnešního čtení zaznívá vážné Boží slovo pro naše církve, pro každou, každého z nás. Skrze Kristovo dílo Bůh očistil svůj lid pro sebe. Ale ten lid není očištěn nikdy všechen. Vždycky satan nachází vhodného zrádce (škůdce), který je přístupný vnuknutí zla. Církve jsou odpovědnými (věrohodnými) posly Ježíše Krista. Podílejí se na autoritě, vážnosti Ježíšova díla. Zároveň mají, ba musí ukazovat na své cestě pokornou službu lásky. Tak jako mezi dvanácti se ukázal jeden jako zrádce, tak je tomu i v církvích. Bolí nás to, když takového bratra či sestru v církvi (farnosti, náboženské obci) vidíme, jistě. Ale především musíme zkoumat sami sebe, abychom se nestali škůdci ba zrádci/zrádkyněmi sami. Možná nás napadne, že Ježíše bychom nikdy nezradili jako Jidáš, ale jsou i jiné zrady, zapření apod. To, že v naší společnosti církve autority a vážnosti nepobírají, dokládá, že nám chybí opravdovost a přesvědčivost, že skutečně Ježíši Kristu patříme. Máme v této nové době velikou příležitost prokazovat svým jednáním pokornou službu lásky. Budeme-li v ní věrohodní, trpěliví, pak se autority a vážnosti církvím znovu dostane, a tak také bude ve vážnosti Ježíšovo dílo a mnozí další lidé budou toužit Ježíše následovat ve svých životech. Pak se bude naplňovat slovo Ježíšovo: „Poďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ ■

JARO A POSTNÍ DOBA

Nedávno začalo být ve dne víc světla a sluníčko svítí mnohem déle než v minulých měsících. A jak tak svítí do mého bytu, připomíná mi jednu úplně přízemní věc – že je třeba udělat jarní úklid. A vůbec, že je třeba po Vánocích udělat spoustu jiných a nových věcí. V době, kdy jsem se ládovala vánočními lahůdkami jsem ztloustla, a tak jsem zjistila i to, že je nejvyšší čas probrat se ze zimní hibernace a letargie a že budu mít co dělat, když se budu snažit vejít do jarních kalhot.

I když jaro začíná až za tři týdny, cítím předjaří už dávno v kostech. Bydlím uprostřed zeleně, a tak mi nemůže ujít to, že od rána v keřích prozpěvují zvonci, koňdry a hejlové. Nemůže mi ujít, že se otepilo a že už nemusím nosit šálu, rukavice a zimní boty. Nemůže mi ujít, že začíná být světlo a teplo a že „se něco děje“. To „něco, co se děje“, je tak trochu jako růst poprsí. Na jednu stranu je to změna k lepšímu a svým způsobem hezká, na druhou stranu se nedá ubránit obavám, „aby toho nebylo až moc“ a aby to nepřerostlo přes

míru, prostě aby to bylo „akorát“.

Ráda bych se zmínila o těch změnách, které jsou „akorát“. Při jarním úklidu jsem vyhodila kalhoty, které mi neseděly a koupila si jiné, které mi byly „akorát“. Když jsem si sundala čepici, zjistila jsem, že mám přerostlé vlasy, tak jsem si je nechala zkrátit a jsou „akorát“. Pak jsem vešla do butíku (rozuměj do sekáče) a za levný obolus jsem si tam koupila jarní svetr a sukni – jsou mi akorát. Nechala jsem se ukecat svou kamarádkou, která je posedlá představou o změně mé vizáže, a nechala jsem se namalovat, tak, aby to nebylo ani křiklavé ani abych nebyla zelená, ale „akorát“. Vysoukala jsem se z temné bundy a vzala si jinou, menší a světlou (je to akorát).

To není všechno. Lámala jsem si hlavu, jak budu trávit postní dobu a jakým druhem postu se postím. Napadaly mě různé věci. Třeba jídlo – jenže můj jídelníček je docela prostý, takže bych si vlastně nic neodřekla. Nebo alkohol a mužské – jenže jsem sama a abstinuji, takže zase nic. Co takhle odříci si knížky? To by šlo, až na to, že jsem si pro sebe už dlouho žádnou nekoupila.

Když už jsem z toho byla celá tumpachová, slyšela jsem na jedné mši něco o obrácení naší mysli, našeho smýšlení. Methanoia. Že půst není o tom, kolikrát jsme byli nebo nebyli v kostele, kolikrát jsme oddrkotali Otčenáš nebo jinou modlitbu, kolikrát jsme přijali tělo Páně a tak dál. Půst že je o tom, jak jsme schopni milovat. A tu jsem si položila otázku: Jsem na světě proto, abych se v postní době tvářila, jako kdyby mi uplavaly hračky, vypadala jako někdo, komu zrovna pomohli z rakve, byla atraktivní jako převrácená vana a chodila jako „špatně vyřezanej svatej“ jenom proto, že se mi staly zlé věci? Cožpak se zlé věci nedějí i lidem kolem mě? Mám vůbec právo se takhle rouhat, když ten život mám jenom jeden a když Pán Ježíš, kterého bych měla mít v srdci, miloval lidi a život, poslouchal, byl pokorný, na ničem nelpěl a byl svobodný? Jinými slovy: Mám právo být zakyslá a zapšklá, jenom kvůli tomu, že tohle a ono? Nemám tak náhodou povinnost žít a radovat se ze života, ať už je takový nebo jiný? Proč bych měla naříkat a stěžovat si na nepřízeň doby, když v tom lítáme úplně všichni? Když na celém světě narůstá násilí, když máme Ukrajinu jen co by kamenem dohodil, když jsou křesťané pronásledováni ... Není snad mou povinností nějakým způsobem neutralizovat tyhle temné síly, tyhle smutné zvěsti a neblahé vyhlídky? Vždyť Ježíš nám neslíbil, že se budeme mít dobře vždy a všude. Naopak jasně říká, že budeme mít soužení a že se máme vzchopit. Také nám říká něco o sebezáporu a kříži. A nejsou to takhle náhodou Velikonoce a jim předcházející postní doba? Copak není holý fakt to, že „Drevo sa listím odievá“ a že to dělá v každé době a za každé politické konstelace? A tak jsem si řekla, že si postní dobu udělám podle toho. Do kostela jsem nakráčela „akorát“ oblečená a načinčaná. Pak jsem vyházela obnošené svršky a zbytečné krámy. Vyházela jsem také zbytečné krámy ze své mysli a ze svého srdce. A je mi akorát. Pak jsem si řekla, že budu pouštět do éteru každý den jednu dobrou informaci. Ne vylhanou, křečovitou, falešnou. Naopak autentickou a skutečně dobrou. Vzala jsem to postupně. Nejdřív jsem zavolala Jarce Pecharce a řekla jsem jí něco legračního. Další den jsem zavolala Karolíně a dal jsem jí tip na výhodný nákup potravin. Pak jsem ještě docela dobrý svetr dala na místo, kam si pro odložené věci chodí zdejší bezdomovci. Pak jsem odjela na schůzi lékařské komory (povedlo se). Zkrátka a dobře jsem narovnal záda a zvedla hlavu, protože jsem pochopila jednu věc – totiž to, že Ježíš mě nade vše miluje, zemřel za mé hříchy a chce, abych žila. Za prvé jsem přišla na to, že Ježíš je Pán, kterého chci poslouchat. Za druhé, že Bůh má zlo pod kontrolou. Je mi z toho tak akorát, že se mi to chce křičet do celého světa. (Bohužel to nejde, protože blázinec je

za rohem). Nejde mi o to, stoupnout si v nějakém pomyslném Hyde Parku na bedničku od Coca Coly a tam řečnit. Chce se mi o tyhle dvě věci podělit s druhými, tak, aby to bylo na jejich vlnové délce a aby jim to sedlo, jako si sedne dětská prdýlka na nočníček.

Pokud ještě nevíte, jak uvedete do praxe dobu před Velikonocemi, mohu vám to, že dáte do oběhu jednu dobrou informaci denně, dát jako inspiraci. Je to výživné a dává to sílu. Funguje to.

Poslední pozitivní informace je ta, že jsem zavolala do redakce svých oblíbených novin a sdělila jim, že jsou dobří. Jestli spadl šéfredaktor ze židle nebo málem spolkl sluchátko, to nevím. Víím jen to, že zalpal po dechu a pak řekl: „Tohle slyšet v prostředku týdne po ránu v redakci je moc prima.“

No, a co bych Vám, milí přátelé z Braníka, ještě řekla? Že Vás zdravím a přeji Vám vydařené Velikonoce. Je brzy ráno, dopisují esej, pak se půjdu zvelebit na těle i na duchu (abych byla akorát) a pak si půjdu vyřizovat své věci a dám do oběhu jednu dobrou informaci. Možná, že někoho pustím ve frontě před sebe, možná, že pustím někoho sednout v nacpaném autobuse, nebo někomu jinému řeknu, že to, co dělá je „akorát“. Tak se s Vámi loučím a říkám Vám nashle (akorát dodám, že láska je silnější než smrt, jen si to musíme častěji připomínat – a i teď a tady v postní době).

Vaše Martina Votrubová

Bohoslužby a další akce

- 21. 3. sobota od 9.00 – jarní seniorátní shromáždění s přednáškou dr. Nechutové o J. Husovi. Úvodní pobožnost – J. Holý, dále náš sbor zajistí občerstvení
- 29. 3. sborové shromáždění, volba nového staršovstva
- 24. 5. bude kázat Aleš Drápal

OBSAH 3/2015

Vítejte	2
pravidelný sborový program	
Velikonoční naděje do postních dnů	3
břežnová úvaha Pavla Hanycha nad Ž 105,3 a L 24,5	
Kandidáti do staršovstva odpovídají na otázky:	4
1) Co pro mě znamená společenství sboru?	
2) Co mi z hlediska budoucnosti branického sboru leží nejvíce na srdci?	
Zprávy pro sborové shromáždění	9
Světový den modliteb 6. března	13
a kázání husitské farářky Evy Mikulecké	
Jaro a postní doba	16
zamyšlení Marty Votrubové	
Bohoslužby a další akce	18
Obsah a tiráž	19

Zápisy z posledních dvou zchůzí staršovstva tentokrát naleznete v příloze.

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXI. ročník, číslo 3/březen 2015

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar

Redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděli v měsíci,
příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem: mscerny@volny.cz
Na obálce: farářka CČSH Eva Mikulecká na bohoslužbě Světového dne
modliteb a holčičky z Baham.

Bahamské fotografie jsou z materiálů SDM, Evu Mikuleckou fotografovala Vlasta Urbánková, ekumenické bohoslužby Jaroslav F. Pechar a Martinu Votrubovou Růžena Černá.

PŘÍLOHA BRÁNY 3/2015 O ČEM JEDNALO STARŠOVSTVO

Zápis z 752. schůze staršovstva konané v pondělí 16. února 2015

Přítomni: Pechar, Drápal, Bruncko, Holý, Chadima, Mazný, Novotný, Plhák, Slabý, Zvánovcová, Žilková, Hoznauer

Omluveni: Dus, Stralczyńska

Biblický úvod: A. Drápal – píseň *Přijď již, přijď Duchu Stvořiteli*, o vnímání vlivu mravní úrovně jednotlivců na život společnosti. Modlitba.

Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v březnu, tedy 9. března 2015, biblický úvod bude mít D. Bruncko.

Přístavba

Sháníme další doklady potřebné k žádosti o stavební povolení. Dále budeme žádat o povolení pokácet jeden strom. K tomu je nutné platné stavební povolení.

Na novém staršovstvu bude, aby znovu posoudilo účelnost navrhovaného řešení interiéru přístavby a případně současný návrh modifikovalo. Bude také potřeba se ještě jednou zabývat otázkou zabezpečení objektu (bude opravdu stačit dosud navrhovaná bezpečnostní fólie jako jediná ochrana oken?).

Dále

Staršovstvo se věnovalo přípravě výročního sborového shromáždění, zejména na přípravě kandidátky.

Společná modlitba Páně.

Zapsal A. Slabý

Zápis z 753. schůze staršovstva konané v pondělí 9. března 2015

Přítomni: Pechar, Drápal, Bruncko, Dus, Holý, Mazný, Novotný, Plhák, Slabý, Stralczyńska, Žilková, Hoznauer

Omluveni: Chadima, Zvánovcová

Biblický úvod: J. A. Dus – Žalm 33, jak Bůh mluví k božimu lidu (a k nám) a jak k pohanům. Píseň *Přijď již, přijď Duchu Stvořiteli*, modlitba.

Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v dubnu, tedy 14. dubna 2015.

Příprava sborového shromáždění

Staršovstvo dlouho diskutovalo o zprávě staršovstva pro sborové shromáždění, kterou připravil kurátor A. Drápal.

Dále se staršovstvo zabývalo organizací a průběhem voleb do nového staršovstva. Staršovstvo předloží sborovému shromáždění návrh, že starému staršovstvu skončí mandát 13. 4. 2015 a novému staršovstvu začne mandát 14. 4. 2015 (2. pondělí v dubnu, kdy asi bude ustavující schůze nového staršovstva s volbou nového kurátora). Kvůli návaznosti a aby nebylo období bez kurátora, protože v souvislosti s jednáními o přístavbě je často potřeba, aby kurátor něco podepsal.

Dále staršovstvo probralo zprávu o hospodaření za rok 2014 a rozpočet na nový rok 2015.

Dále se staršovstvo věnovalo přípravou průběhu samotného sborového shromáždění a výběrem funkcionářů – zapisovatel, volební komise...

Interiér přístavby

Z hlediska vlastní stavby je jedno, kde konkrétně bude nenosná příčka. Bude však ještě předmětem jednání, kam přesně v hlavním prostoru pavilonu nenosnou příčku (pohyblivou stěnu) umístit, a to zejména z důvodu možného souběhu či překryvu více programů – jednak předpokládaného programu nedělní školy a zároveň přípravy programu navazujícího na bohoslužby. Koordinovat diskusi o interiéru by měl farář J. Pechar.

Dále

- Staršovstvo dlouho diskutovalo o zprávě staršovstva pro sborové shromáždění, kterou připravil kurátor A. Drápal.
- Staršovstvo předběžně souhlasí s prezentací knížky T. Lindena, kterou vydal p. Trusina (překládal J. A. Dus) v našem kostele cca 18. 5. 2015.
- J. Pechar dokoupí 20× dodatek k evangelickému zpěvníku.

Společná modlitba Páně.

Zapsal A. Slabý